

عنوان مقاله:

بررسی امکان وضع عوارض کسب و پیشه بانک ها و موسسات مالی و اعتباری در پرتو نقد رویه هیات عمومی دیوان عدالت اداری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین حقوق اداری، دوره 6، شماره 19 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سجاد کریمی پاشاکی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، گروه حقوق عمومی و بین الملل، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

مهدی خطیب دماوندی - دانش آموزانه کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

علی مشهدی - دانشیار گروه حقوق عمومی دانشکده حقوق دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

تصویب عوارض شهری از تکالیف شوراهای شهر است. مقنن در موضوع عوارض متعلق به شهرداری ها یا خود مستقیماً تعیین تکلیف کرده و یا اینکه اختیار وضع آن را به شوراهای شهر واگذار نموده است. از جمله این عوارض، حق کسب و پیشه بانک ها و موسسات مالی و اعتباری است که با تعابیر متفاوتی در مصوبات شوراهای شهرها عنوان شده است. بر همین اساس دعاوی بسیاری با خواسته ابطال مصوبات گفته شده در هیات عمومی دیوان عدالت اداری مورد رسیدگی واقع که نتایج متفاوت اعم از ابطال و نیز عدم ابطال برای آنها رقم خورده است. امکان تصویب این تعرفه عوارض، در مبانی آراء هیات عمومی دیوان عدالت اداری؛ به بند ۱ ماده ۳۵ قانون تشکیلات شوراهای اسلامی کشور مصوب ۱۳۶۱ با اصلاحات بعدی و نیز قوانینی چون موادی از قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور مصوب ۱۳۷۵ و قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ و همچنین قانون برنامه پنجم توسعه و... مستند شده است. در این مقاله با روش تحلیلی-توصیفی، ضمن بررسی ماهیت عوارض حق کسب و پیشه بانک ها و موسسات مالی و اعتباری و امکان قانونی وضع آن به ویژه در خصوص موسسات با ماهیت دولتی، به نقد رویه متعارض هیات عمومی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده های مربوطه پرداخته و مشخص می شود که مبانی استدلالی این مرجع قضایی در این رابطه قابل ایراد می باشد.

کلمات کلیدی:

دیوان عدالت اداری، شورای شهر، عوارض حق کسب و پیشه بانک ها، نقد رویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029151>

